गौरिवीतिः शाक्त्यः। इन्द्रः। त्रिष्टुप्।

वसूनां वा चर्कृषु इयेक्षन्धिया वा युज्ञैर्वा रोदंस्योः।

अर्वन्तो वा ये रियमन्तः सातौ वनुं वा ये सुश्रुणं सुश्रुतो धुः॥ १०.०७४.०१

वसूनाम्- सम्पदाम्। वा। लाभाय। इयक्षन्- उपासितुमिच्छन्। धिया- चित्तधारणया। वा। यज्ञैर्वा- उपासनेर्वा। रोदस्योः- द्यावापृथिव्योः। इन्द्रः। चकृषे- आकृष्यते। अर्वन्तः- प्राणवन्तः। वा। ये। रियमन्तः- दानयोग्यसम्पद्धन्तः। वनुं वा सतौ- वननीयसम्पल्लाभे वा। ये। सुश्रुतः-श्रोत्रियाः। सुश्रुणम्- श्रुतिं। धुः- दधुः। तैराकृष्यते॥१॥

हवं एषामसुरो नक्षत द्यां श्रवस्यता मनसा निंसत क्षाम्।

चक्षाणा यत्रे सुविताये देवा द्यौर्न वारेभिः कृणवेन्त स्वैः॥ १०.०७४.०२

एषाम्- एतेषाम् । हवः- आह्वानम् । असुरः- प्राणदम् । द्याम्- नभः । नक्षत- व्याप्नोति । श्रवस्यता-श्रुतिकामेन । मनसा । क्षाम्- भूमिम् । निंसत- प्राप्नोति । यत्र । देवाः । सुविताय- सुखाय । चक्षाणाः- पश्यन्तः । द्योर्न- सूर्य इव । स्वैः- स्वकीयैः । वारेभिः- श्रेष्ठैः किरणैः । कृणवन्त-प्रकाशमकुर्वन् ॥२ ॥

इ्यमेषामुमृतानां गीः सुर्वताता ये कृपणन्त रह्नम्।

धियं च युइं च सार्धन्तस्ते नो धान्तु वस्वयश्मसामि॥ १०.०७४.०३

सर्वताता- सर्वभृतिहतकर्मणि । ये । रत्नम् - हितरमणीयम् । कृपणन्त- अकुर्वन् । एषाम्- एतेषाम् । अमृतानाम् । इयम्- एषा । गीः- वाक् । ते । धियम्- बुद्धिम् । च । यज्ञं च- उपासनञ्च दानञ्च सङ्गतिकरणञ्च । साधन्तः । असामि- असमाम् । वसव्यम्- सम्पदम् । नः- अस्मदर्थम् । धान्तु- धारयन्तु ॥३॥

आ तत्तं इन्द्रायवंः पनन्ताभि य ऊर्वं गोर्मन्तं तितृत्सान्। सकृत्स्वं१ ये पुरुपुत्रां महीं सहस्रधारां बृह्तीं दुदुंक्षन्॥ १०.०७४.०४

तत्- तदा। इन्द्र- परमेश्वर। तव। ये। गोमन्तम्- चिद्रश्म्यपहारकम्। ऊर्वं- दस्युसङ्घम्। तितृत्सान्- हिंसितुमैच्छन्। सकृत्स्वम्- सकृत्प्रजाताम्। पुरुपुत्राम्- बहुसूनुयुक्ताम्। महीम्- महतीम्। सहस्रधाराम्- अनन्तप्रणालीयुक्ताम्। बृहतीम्- विस्तृताम्। भूमिम्। दुदुक्षन्- दुदुहुः। ते। आयवः- मनुष्याः। ते- त्वाम्। अभि पनन्त- अभिष्टुवन्ति॥४॥

शचीव इन्द्रमवसे कृणुध्वमनानतं दुमयन्तं पृतन्यून्।

ऋभुक्षणं मुघवनि सुवृक्तिं भर्ता यो वच्चं नर्यं पुरुक्षुः॥ १०.०७४.०५

शचीवः- हे प्रज्ञावन्तः। अवसे- रक्षाये। अनानतम्। पृतन्यून्- युद्धकामान्। दमयन्तम्- वशे स्थापयन्तम्। ऋभुक्षणम्- तेजस्विनम्। मघवानम्- सम्पद्धन्तम्। सुवृक्तिम्- सुष्टुतिम्। यः। पुरुक्षुः- पुरुमन्त्रयुक्तस्तम्। नर्यं- जनहितम्। वज्रम्। भर्ता- धारयति। तम्। इन्द्रम्- ईशनाधिदैवतम्। कृणुध्वम्- उपास्ध्वम्॥५॥

यद्वावानं पुरुतमं पुराषाळा वृत्रहेन्द्रो नामन्यप्राः।

अचेति प्रासहस्पित्स्तुविष्मान्यदीमुश्मिस कर्तवे कर्त्तत्॥ १०.०७४.०६

पुराषाट्- बन्धाभिभविता । पुरुतमम्- प्रभूतं वृत्रमावरणम् । यत्- यदा । ववान- अहनत् । तदा । वृत्रहा- आवरणनाशकः । इन्द्रः- परमेश्वरः । नामानि- मन्त्रान् । अप्राः- पूरयित । प्रासहः- प्रकर्षेण सहनशीलः । पितः- पालकः । तुविष्मान्- प्रभूतधनयुक्तः । इन्द्रः । अचेति- प्रज्ञातः । यत् । कर्तवे-कर्तुम् । उश्मिस- इच्छामः । तत् । करत्- करोति ॥६॥

